

Assurandør-Societetet

København, den 13. marts 1956.

Til folketingets udvalg angående de den 11. november 1955 fremsatte forslag til lov om folkepension og forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring.

Lov-sag nr. 103.

Assurandør-Societetets komité har ved et sagkyndigt udvalg gennemgået de i folketinget fremsatte lovforslag om ændring i folkeforsikringsloven og om folkepension med henblik på en klarlæggelse af forslagernes rækkevidde og de virkninger, forslagernes gennemførelse må forventes at ville få på den meget betydelige private opsparing til alderdomsforsørgelse, der hidtil er foregået bl. a. gennem livs- og pensionsforsikringssselskaberne.

Uden herved at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der bør indføres en folkepensionsordning, og om en sådan bør indføres under de nuværende økonomiske forhold, finder komiteen anledning til at henlede opmærksomheden på følgende forhold:

1. Gennemførelse af forslagene i den foreliggende form er ensbetydende med straks at give henimod 90 pct. (mod nu 45 pct.) af den del af befolkningen, der opfylder aldersbetingelserne, ret til fuld aldersrente + den for rentemodtagere foreslåede folkepension.

Såfremt befolkningen hæver den aldersrente og folkepension, forslagene giver ret til, vil udgifterne efter komiteens opfattelse derfor stærkt nærme sig til, hvad tilfældet ville være, hvis der straks indførtes en folkepensionsordning på niveau med fuld aldersrente + folkepension i henhold til forslagene.

Efter komiteens opfattelse bør der ved skønnet over udgiften til aldersrente efter det stillede forslag regnes med, at hele den stærkt forøgede gruppe, som på grund af de rummeligere fradragsregler kan opnå fuld

aldersrente, vil hæve denne (+ folkepensionen), og at hovedparten af den gruppe, som på grund af indtægt og formue stadig kun får ret til en reduceret aldersrente, vil hæve denne, når de pågældende alligevel skal have folkepension. Komiteen er ikke klar over, på hvilke forudsætninger i så henseende der bygges, når det i bemærkningerne til ændringsforslaget til folkeforsikringsloven er anført, at merudgiften til aldersrente i henhold til det forelagte forslag omkring 1963 stort set skulle være opvejet ved forslaget bestemmelse om forhøjelse af tilgangsaldrerne med 2 år. Efter en foretaget beregning må merudgiften antages at ville blive flere gange så stor, jfr. *underbilag 1*.

I *underbilag 2* har man anført nogle beregninger, der viser, hvilke højeste indtægter (arbejds- og pensionsindtægter, resp. formueindtægter) der ifølge forslagene tillader fuld aldersrente, og hvilke indtægter der netop medfører aldersrentens bortfald.

Af bemærkningerne i *underbilag 2* fremgår, at forslagene vil gøre det dyrere for private at sikre sig pensioner på embedsmandsniveau.

2. Forslaget til ændringer i folkeforsikringsloven medfører for alle arter af indkomst en forhøjelse af de fradragsfrie beløb ved bestemmelsen af aldersrente. Komiteen henleder dog opmærksomheden på, at forslaget stiller pensionsindtægt så ugunstigt i forhold til anden indtægt, at det er sandsynligt, at forslagernes uændrede vedtagelse vil medføre, at tilgangen til pensionsforsikring og pensionskasser vil falde stærkt, og at allerede indmeldte vil søge ligestilling ved